

Medforslagsstillers Vegne udtale, at han ikke har noget imod, at dette Ændringsforslag under Nr. 9 tages tilbage. Vor Stilling til Ændringsforslaget Nr. 10 bliver altsaa ikke subsidær, men principal, men disse $\frac{2}{3}$ kunne vi selvfølgelig ikke opgive, og det har jo ogsaa tidligere været hele Udvalgets Standpunkt, som den sidste ærede Taler bemærkede. Det er en mærkkelig stærk Overbevisningsevne, den højtærede Indenrigsminister har paa det Punkt. Det begyndte med, da vi for snart 3 Aar siden havde Sagen til Behandling, at vi vare 3 Medlemmer i Udvalget, der mente, at Staten godt kunde bære hele Udgiften, medens 6 Medlemmer holdt paa $\frac{2}{3}$. Som den sidste ærede Taler har bemærket, blev $\frac{2}{3}$ vedtaget, men da Sagen kom til tredje Behandling, udfoldede den højtærede Minister en saa kraftig Veltalenhed, at Tinget ikke fulgte Udvalget. Hvorledes gik det saa næste Gang, da Sagen kom for? Ja, da begyndte Udvalgets Medlemmer at jaffe af, saa bleve vi ikke mere end 5 eller 6, der holdt paa $\frac{2}{3}$, men vi vare dog Flertal, Resten gik derimod til Halvdelen. Nu ere Medlemmerne atter fattede af, og der er kun 2 Medlemmer fra den Side af Salen, som udgør Flertallet, der holde paa $\frac{2}{3}$. Jeg er bange for, at disse 2 Medlemmer ogsaa til Slutning lade sig overbevise af den højtærede Indenrigsminister — jeg haaber, at det ikke skal ske, men jeg er ikke sikker i min Sag — og at det skal gaa, som da Kong Valdemar ved fra Standerborg over Randhøjl Hede: den ene Svend drøjsede af efter den anden, og der han kom til Niiber-Bro, saa ved den Herre alene. Jeg skal meget anbefale det høje Ting at støtte dette Ændringsforslag under Nr. 10, som nu er stillet af 4 Medlemmer i Salen.

Hvad Tuberkulose-Spørgsmaalet angaar, da har det jo flere Gange været til Forhandling her i Salen og været undergivet en temmelig umfangrig Diskussion. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette Spørgsmaal, naar der ikke gives mig Anledning dertil. Jeg kan ligesom den sidste ærede Taler gaa ud fra, at i et Land som vort, hvor Mejeridrift og Kvægavl spiller en saa dominerende Rolle, som de gøre, maa det ligge Staten paa Sinde, at den Kvægbestand, hvorpaa Mejeridriften hviler, er saa god og sund som muligt, og har den en Sygdom eller — den højtærede Minister holder ikke af, at jeg bruger stærke Udtryk, og jeg vil derfor bruge et mindre korrekt Udtryk — er den belempret med Ulemper — det er ikke noget rigtigt Udtryk, det skulde være meget stærkere — saa finder jeg virke-

lig, at det er Statens Pligt saa godt og saa radikalt som muligt, selv om det koster noget, at søge at komme vort Landbrug til Hjælp paa det Omraade. Vi ere jo stillede paa en eneftaaende Maade med Hensyn til vore Udførselstilder og vore Mejeriprodukter, hvorfor saa ikke søge at ophjælpe vort Kvæg paa alle mulige Maader. Hvad er nu Forskellen mellem Flertallets og Mindretallets Ændringsforslag? Flertallet vil have Kærne undersøgte og derefter brændte eller paa anden Maade forsynede med et blibende Mærke, afsondrede og desinficerede, d. v. s. det vil lægge Byrden paa Befolkningen, thi det bliver sandelig en Byrde paa den mindre velstillede Del af Befolkningen. Den bedre stillede Del, den velhavende Mand kan sige: Jeg vil ikke have det Mærke, jeg slaar mit Kreatur ihjel, men det kan den mindre velstillede ikke gøre. Bliver det saa ikke en stor Gene for Befolkningen at skulle have et Lokale til sine udsatte Køer og have dem staaende der med Mærke paa, fordi Staten ikke vil komme en lille Smule til Hjælp. Det er jo kun en lille Hjælp, vi forlange, en Hjælp til Selskabskøer; vi forlange ikke, at Kreaturejeren skal lukkere ved den Historie. Vi have jo her kun foreslaet, at naar Vurderingsmændene f. Eks. finder en Pølse — saaledes kalder man en saadan Ko, men derfor er det ikke sagt, at den egner sig til at lave Pølser af, den kan maaske bruges som Husdyr — og der er her gaet en fortere Tid, skulle Vurderingsmændene ved Takstationen tage Hensyn til Sygdommen; det bliver derfor ikke nogen stor Kapital, de vurdere Dyret til; jeg er overbevist om, at over hele Landet vil Erstatningen ikke blive saa stor, som det spørger i ærede Medlemmers Hoveder, der mene, at der bliver Tale om mange Millioner; derom er der ikke Tale. Jeg har heller ikke hørt en eneste udtale sig om, at det er af principielle Grunde, at man er imod vort Forslag; nej, det er de kære Benge, der ere os imellem, andet er det ikke; men det forekommer mig, at Regeringen bør mere kraftig komme os i Møde paa det Punkt. Staten maa dog virkelig interessere sig lige saa varmt og interessere sig endnu varmere for Landmanden end for Børstebinderen og Stearinlysfabrikanten. Paa den anden Side nærmer sig Forslaget, som det foreligger fra Regeringen, paa mange Punkter til, aldeles frasæt disse Spørgsmaal om Tuberkulosen, som jeg her har fremdraget, at være det bedste, vi endnu have haft. Jeg tror, den højtærede Indenrigsminister burde nærme sig lidt mere til det forjættede Land, hvor der kun findes saa tuberkulose